

СТОЛОВА ЄВГЕНІЯ МОЙСЕЇВНА

(27. VI. 1914 –17. I. 1977)

музикознавець, виконавиця на концертині, педагог

Закінчила Київську консерваторію, історико-теоретичний факультет 1939 року з відзнакою. Тоді ж прийнята асистентом кафедри теорії музики, невдовзі – аспірантка, викладач.

Під час війни викладала музично-теоретичні дисципліни у Магнітогорському музучилищі. По закінченні війни поновлена в аспірантурі Київської консерваторії, 1946 р. захистила кандидатську дисертацію на тему «Друга редакція 2-ї симфонії Ревуцького», науковий керівник – професор Л. М. Ревуцький. У 1949 р. Є. М. Столовії присуджено вчений ступінь кандидата мистецтвознавства; з 1947-го вона доцент кафедри теорії музики. Головна сфера педагогічної роботи – гармонія та сольфеджіо (у тому числі на історико-теоретичному факультеті), керівництво дипломними роботами (близько десяти).

Педагогічний стиль Євгенії Мойсеївни відзначався орієнтацією на «живу» музику як у письмових, так і у практичних («звучащих») вправах. Лекції вона ілюструвала численними прикладами з музичної літератури різних стилів і жанрів. Разом з тим Є. М. вимагала від себе та учнів граничної точності щодо наукової термінології та визначень; вона прискіпливо слідувала за мовленням учнів, намагаючись очистити, окультурити їхній мовний стиль.

Дружні, довірчі стосунки, що панували на індивідуальних заняттях зі студентами, дозволяли Є. М. ненав'язливо проводити виховну роботу в морально-етичному плані.

Є. М. Столовії належать кілька методичних праць з гармонії та сольфеджіо: збірник «Музичний диктант» – два видання (1970 та 1978 рр.), брошура «Мелодична модуляція» (1975 р.), методичні розробки, друковані Методкабінетом при Міністерстві культури або рукописні: «Мотив секвенцій», Хрестоматія по слуховому гармонічному аналізу, «Інструментовка для оркестру народних інструментів» (підручник) та інші.

Інша сфера музичної діяльності Є. М. Столової – виконавство на народних інструментах (концертина). З 1934 року вона – оркестрантка так званого оркестру МІК (мандоліни й концертини), згодом – солістка Українського Радіокомітету. У 1939 р. стала лауреатом Всесоюзного конкурсу виконавців на народних інструментах у Москві (ІІІ премія).

Під час Великої Вітчизняної війни концертина прислужилася Є. М. Столовіч для участі у шефських концертних бригадах, які виступали перед бійцями у госпіталях та військових поїздах.

У перші післявоєнні роки виконавська діяльність Є. М. тривала. Вона – солістка-віртуоз. Репертуар її сольних виступів простягався від обробок народних пісень до класичних п'єс для скрипки.

Людмила Хіврич